

Gebas - Sendero de El Berro - Gebas.

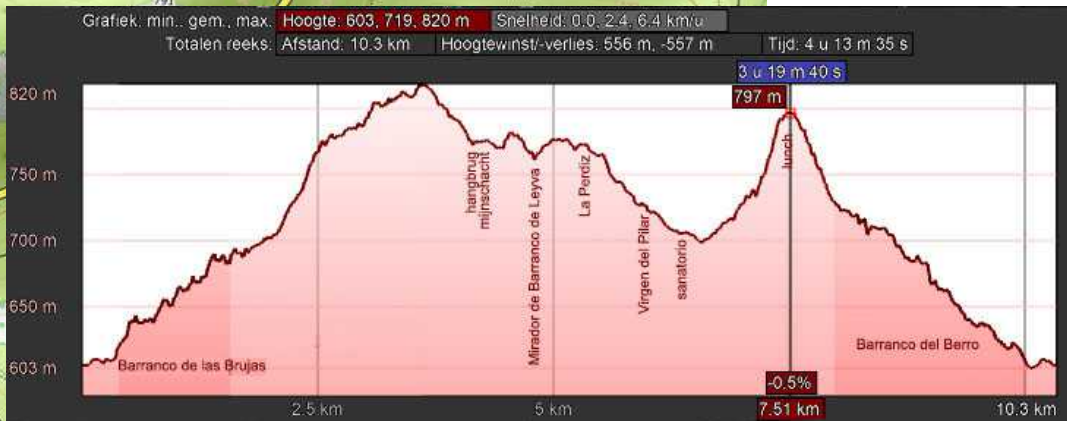
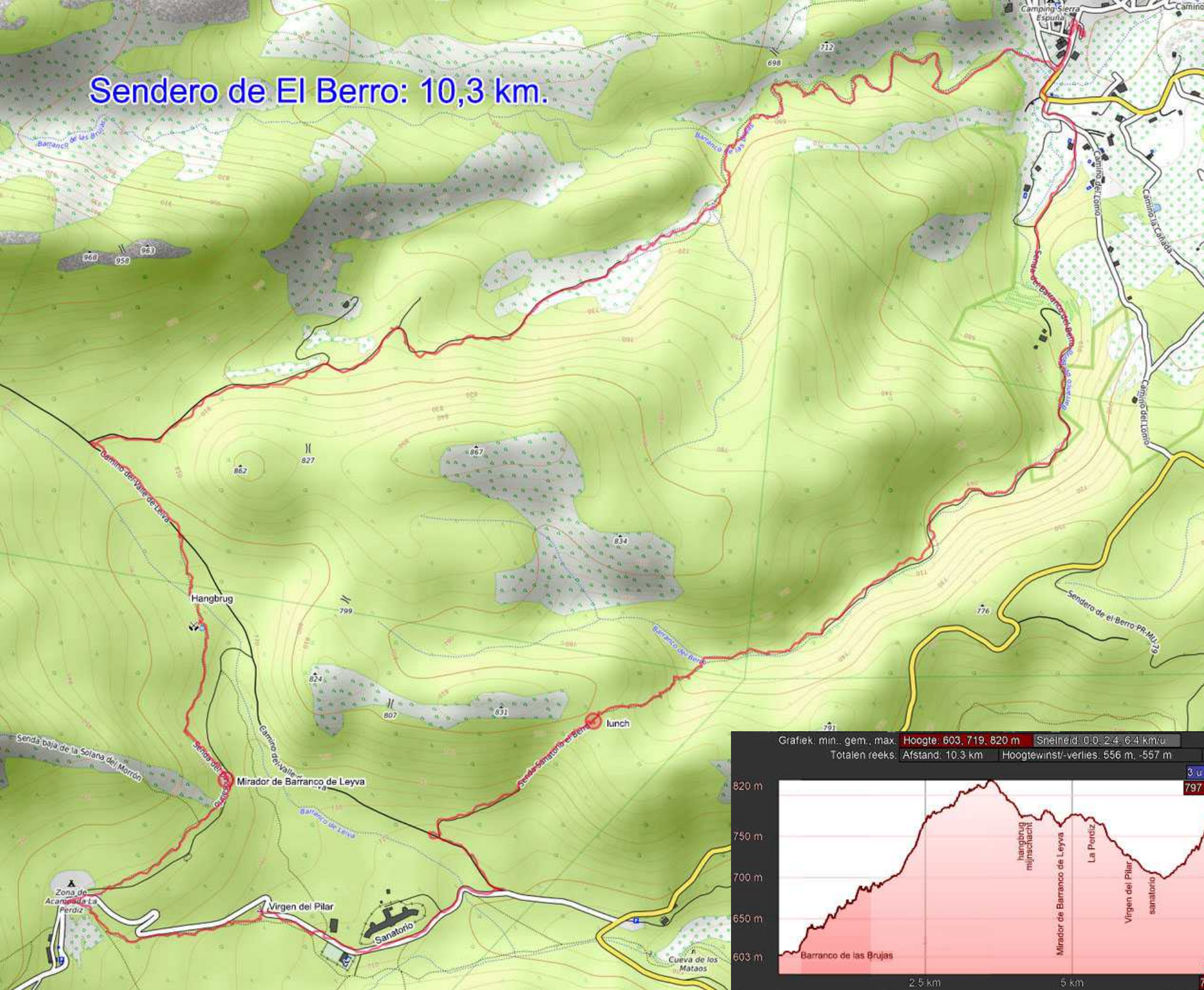
02-02-2024. Gebas - Sendero de Berro - Gebas.
Om 10:14 rijden we de berg op naar El Berro voor de wandeling naar de Perdiz.
Net voor we in El Berro aankomen zie ik een eekhoorn over een electriciteitsdraad open. Een ardilla de Espuña, zoals we later op een infobord zien.
Om 10:34 staan we op de parking tegenover de camping in El Berro, waar we de wandeling starten. Die voert ons omhoog via de Barranco de las Brujas.

*B: Onderweg naar El Berro.
LM: Ardilla de Espuña, Sciurus vulgaris subsp. Hoffmanni.
RM, LO: El Berro.
RO: Senda del Barranco de las Brujas.*

Sendero de El Berro: 10,3 km.

Een wandeling door barranco's, over steile hellingen en door mooie bossen. Hij kost aardig wat kruim, maar zo heb je ook wat moois.

We lopen door een droge beekbedding, die vol ligt met grove keien, hetgeen het lopen lastiger maakt.

Deze pagina: Barranco de las Brujas.

Voor ons uit zien we een top in de España.

Deze pagina: *Barranco de las Brujas*.
LM: *Sterretjesmos*, *Plantago subulata*.

Parque Regional Sierra Espuña

Leyva es un paraíso en vertical

El Barranco de Leyva y sus impresionantes paredes constituye una de las zonas de la sierra que alberga mayores valores naturales, culturales y paisajísticos. Por ello forma parte de las áreas con mayor grado de protección del Parque (Zonas de Conservación Prioritaria).

De los valores de conservación del barranco se pueden destacar la vegetación de roquedo y el matorral autóctono (asociado a condiciones de fondos de barranco), las manchas de encinar, la presencia de quejigos, arces y sabina. Hasta principios de siglo criaron en este cañón los buitres leonados y los alimochos.

El águila real y el halcón peregrino continúan hoy en día su reproducción. Las Paredes de Leyva conocidas tradicionalmente como Cejos de Vaidecanales, son un escarpe casi

rectilíneo, de 120 a 180 metros de altura, originado por una falla geológica. Las paredes se encuentran entre las zonas de escalada más importantes del sur de España.

Además es uno de los lugares de escalada tradicional del Espacio Natural Protegido.

En Sierra Espuña el deporte de la escalada está regulado gracias a la "Declaración de Sierra Espuña sobre escalada sostenible", acuerdo elaborado por diferentes entidades e instituciones vinculadas a este deporte en noviembre de 2004.

Om 11:41 passeren we Casa del Pocico en om 11:56 komen we op het pad aan, dat door de Valle de Leiva gaat. We slaan er links af. Een bord vertelt over hoge kliffen verderop, waar slechtvalken, steenarenden en vale gieren huizen. Om vandaag naar die Paredes de Leyva te gaan, dat wordt vandaag te ver. Voor een andere keer?

LB: Casa del Pocico.
RO: Info voor de Paredes de Leyva.

Parque Regional Sierra Espuña

¿Quién se ha comido la piña?

La Ardilla

¿Has visto alguna vez una ardilla? Es fácil descubrirla descendiendo por los árboles o comiendo piñas placidamente. Si se siente sorprendida intenta pasar desapercibida pegándose al tronco y permaneciendo inmóvil.

Aunque se alimenta de gran cantidad de frutos y semillas, prefiere roer las piñas del pino carrasco, pelándolas de forma característica, ya que las encontramos roídas pero con pequeños filamentos debido al espacio entre sus dientes.

¿Sabías que...?

La ardilla de Espuña podría ser una subespecie del sureste de España.

El Piquituerto

Cuando encontramos una piña comida por piquituerto vemos sus escamas colgando, ya que va levantando las escamas con el pico y sacando los piñones con su lengua. Su vuelo rápido y ondulado es acompañado de un sonoro "Kip, Kip".

¿Sabías que...?

Su pico cruzado entre sí, a modo de alicates, es una magnífica adaptación para abrir las piñas y extraer los piñones, que son casi su único recurso alimentario.

El ratón de campo

Tiene una dieta muy variada y roe las piñas en el suelo, con un corte característico dejando sólo el eje de la piña y a veces comiéndose solo por un lado. Estos pequeños roedores son presas habituales de rapaces y culebras.

¿Sabías que...?

El ratón de campo se diferencia del casero por su pelaje rojizo y sus ojos y orejas más grandes.

Vorige bladzijde: *Wie heeft dennenappels gegeten?*

Wij gaan de andere kant op via het Huella del Dinosaurio. We komen over een hangbrug in die Barranco de Leyva. Verder zien we een Antigua mina y balsa de agua. In dit bos zien we gigantisch veel vinken. Eerder zagen we een infobord met dieren, die zaad eten van de dennen hier: De Espuña eekhoorns, kruisbekken, en veldmuizen worden genoemd, maar vinken niet. Zijn die te gewoon?

B: Pasarela Barranco de Leyva.
MM: Afgesloten mijnschacht.
O: Vink, *Fringilla coelebs*.

We rusten even bij een bord dat wat namen geeft van de omgeving: b.v. de Horno de Cal en een ander natuurpark Sierra de Carrascoy.

LB: Horno de Cal en bij de top Area Cortafuegos..
LO: Italiaanse cipres, Cupressus sempervirens.
RO: Zicht op de Sierra de Carrascoy.

We komen om 12:50 op de Perdiz aan, met een restaurant, waar we op een eerdere wandeling hier, compleet genegeerd werden op het terras. Nu hebben wij geen interesse. We lopen het reeds bekende pad naar beneden naar de Virgen del Pilar en de vervallen gebouwen van een sanatorium. Iets verder aan de weg slaan we links af en na een honderd meter rechts om op een pad te komen, dat weer ontzettend steil bergop gaat: Senda Sanatorio el Berro.

RB: Mastiekboom, *Pistacia lentiscus*.
LO: Virgen del Pilar.
MM, RM: Een vervallen sanatorium.
RO: Klifrand.

Links zien we hoge kliffen, waar ik via foto's naar roofvogels
speur, maar niet vind.

*LB, RB: Klifgrand op ~800 m.
LO, RM, RO: Senda Sanatorio el Berro.*

Op het hoogste punt van dit pad hebben we onze lunch. We komen dan in het dal van de Barranco de Berro, die ons via een steil pad terug naar het dorp voert.

B: De top van dit pad.

*LM: Stekelige jeneverbess, *Juniperus oxycedrus*.*

MO, RO: Senda de Barranco del Berro.

Het eerste stuk van de afdaling is extreem steil: 20%.
Later wordt dat gelukkig minder.

Deze pagina: Afdaling naar El Berro.

Om 14:51 komen we terug bij de camper in El Berro en rijden terug naar Gebas.

LB: Amandelboom, *Prunus amygdalus*.
RM, MO, RO: El Berro.

Opmerkelijk is dat tijdens deze afdaling meer van het landschap te zien is dan op de heenweg. Onderweg zien we nog een bruine kiekendief. Bij aankomst op de parking in Gebas spot ik nog een vrouwtjesvink (15:44). Daar het restaurant nu open is, staan er nu aardig wat auto's. Tegen 5 uur verdwijnen die, omdat dan dat restaurant sluit.

LB, RB, LM: De afdaling naar Gebas.
LO: Bruine kiekendief, *Circus aeruginosus*.
RO: Vink, *Fringilla coelebs*.

